

عنوان مقاله:

رابطه میان سطح پیچیدگی هندسه کاربردی با میزان جذابیت آن ها برای عموم مردم

محل انتشار:

پنجمین کنگره بین المللی عمران ، معماری و توسعه شهری (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

زهرا سلطان زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری داخلی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تبریز

خلاصه مقاله:

کاربندی یکی از الگوهای اصیل و کهن در معماری ایران و حاصل شناخت معماران ایرانی نسبت به علم هندسه و ریاضیات پیشرفته است. باز زنده سازی این الگو مستلزم شناخت کافی نسبت به تمام ابعاد موضوع نظیر گونه شناسی، شناخت ویژگی های هندسی، ادراکی و زیبایی شناسی آن است. در این راستا در این مقاله سعی شده است ابتدا به معرفی انواع مختلف کاربردی پرداخته، سپس در بخش دوم سطوح مختلف ادراک و رابطه و رابطه شدت محرک های ادراکی با جذابیت انواع کاربردی ها بررسی شود. هدف از این پژوهش کشف رابطه ای بین سطح پیچیدگی هندسی انواع کاربردی و جذابیت آن ها برای عموم مردم می باشد. روش به کار رفته توصیفی تحلیلی با تکیه بر اطلاعات میدانی، پرسش نامه ای و کتابخانه ای می باشد. نتیجه بررسی نمونه های مختلف کاربردی با توجه به شدت محرک های ادراکی آن ها، نشان دهنده رابطه ای بین شدت پیچیدگی و سطح جذابیت آن ها دارد. به نحوی که کاربردی های با هندسه بسیار ساده کسل کننده به نظر می رسند و با هندسه بسیار پیچیده نیز منجر به یک نوع اغتشاش بصری در بینندگان می شود که هر دو حالت باعث یک نوع کم توجهی از جانب عموم به کاربردی ها می شود. این تحقیق نشان می دهد که از لحاظ بصری و زیبایی شناسی کاربردی های با سطح پیچیدگی متوسط دارای بیشترین جذابیت برای عموم مردم می باشند.

کلمات کلیدی:

کاربندی، هندسه، سادگی، پیچیدگی، ادراک، زیبایی شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/735802>

